

MONATA GAZETO DE E-HANDIKAPULOJ

INFORMILO 7-8

JULIO - AŬGUSTO 2013

Kol.339-340/29

XX

Enhavo: ESF en 2012, Busvojaĝo al Germanio, 65-IFEF-kongreso, Rondeto Ŝumperk, Ratiškovice, Bona Espero, Koncize: Svitavy, Skokovy, Jubileo Svitavy, Bartošovice, ĈEA Nymburk.

XX

Evolujaro por ESF en 2012

Eble ne tro rimarkeble de ekstere, la pasinta jaro estis markita per kelkaj gravaj ŝanĝoj ene de ESF, (La fondaĵo "Esperantic Studies Foundation") skribas Mark Fettes, la ESF-prezidanto, en la ĵus aperinta jarraporto de ESF.

La plena raporto legeblas (anglalingve) ĉe

http://esperantic.org/dosieroj/file/president_2012.pdf.

Laŭ Fettes, la jaron 2012 markis grava transiro de ESF el la situacio, en kiu ĝi dependis de siaj investoj por subvencii unuopajn projektojn, al organizaĵo, kiu pli aktive varbas donacojn kaj planas longdaŭran evoluigon de siaj projektoj kaj kunlaborantaro. Li konkludas, ke tio postulas pli aktive varbi kaj trejni aktivulojn kaj estraranojn: "Se la malnova ESF povis esti efike gvidata de malgranda grupo de homoj, ĉefe universitatanoj, la nova ESF bezonas vastan gamon de scioj, spertoj kaj edukaj fonoj."

Inter la notindaj sukcesoj de la pasinta jaro, Fettes mencias:

La daŭran kreskon de Lernu.net, la plej granda Esperanto-retejo en la mondo, kun pli ol 145 mil registritaj uzantoj kaj ĝis du milionoj da paĝrigardoj semajne. Tra 2012 la Lernu-teamo laboregis por prepari la lanĉon de la nova Lernu, kun nova kurso preparita de la internacia teamo de verkistoj, instruistoj kaj desegnistoj, laŭ la komuna eŭropa referenckadro por lingvo-

instruado. La nova Lernu havos riĉan multmedian bibliotekon kaj detalan gramatikon, tradukitan en pli ol tridek lingvojn.

Daŭran pliampleksiĝon de Edukado.net, retejo ĉefe celita por instruantoj de Esperanto. Kun preskaŭ 1,3 milionoj da paĝrigardoj en 2012 kaj pli ol 750 elŝuteblaj materialoj, en aprilo 2013 ĝi preterpasis la sojlon de 3000 aktivaj uzantoj el pli ol cento da landoj. La reta kurso por instruistoj, RITE, festis sian unuan sukcesan jaron, kaj ĉi-printempe la retejo lanĉis novan klerigan ludon.

Signifan progreson de diversaj esplorprojektoj subvenciitaj de ESF, inkluzive de Springboard to Languages, brita projekto pri la bazlerneja instruado de Esperanto, kiu aperigis 78-paĝan libreton kun teorioj kaj pruvoj pri la propedeŭtika valoro de Esperanto; la projekto WikiTrans, kiu liveras altkvalitan aŭtomatan tradukadon de la tuta anglalingva Wikipedia al Esperanto kaj tiel ege plifaciligas kaj plirapidigas la laborojn pri la Esperanta Vikipedio; kaj la sukcesa defendo de doktora disertacio pri Esperanto fare de la franca esploristo kaj historiisto Christian Lavarenne, kun la temo "Esperanto: Ĝia Interna Ideo en siaj originoj kaj kelkaj el siaj esprimoj kaj manifestiĝoj: helpo aŭ obstaklo en la disvastigo de la lingvo," ĉe la Universitato de Parizo.

Tiuj kaj aliaj atingoj konvinkis pli ol ducenton da homoj donaci al ESF en 2012. Tia helpo estas tre bonvena, substrekas Fettes, sed valoras ankaŭ multaj aliaj kontribuoj, kiel helpinstruado aŭ tradukado ĉe Lernu, aŭ la organizado kaj gvidado de esploroj. Ĝuste por pli bone kaj kree respondi al tiaj defioj, ESF aldonis aron da novaj konsilantoj en la lasta jaro (legu pli ĉe <http://esperantic.org/en/communications/news?n=107>).

Vizitu la retejon de ESF, esperantic.org, por ekscii pli pri niaj projektoj kaj ebloj kunlabori. Por subteni ESF-on finance, vizitu esperantic.org/donacoj.

ESF

Busvojaĝo al Herzberg am Harz

Fine de junio, konkrete de 28.-30. 6. 2013, nia Asocio de Handikapitaj Esperantistoj (AEH) vojaĝis al Germanio por viziti Esperanto-urbon Herzberg am Harz kaj ĝian ĉirkaŭaĵon kaj iomete Leipzig kaj Dresden.

La ekskurso tre bone sukcesis. Precipe en Herzberg estis por ni preparita riĉa kaj valora programo, agrabla loĝado kaj amika medio. Vizito de la urbo Leipzig (esp.Lepsiko) pro la laciga longa veturo al Herzberg kaj reen kun haltito en Dresden estis taŭge elektita.

Unue ni haltis ĉe la giganta monumento de la Batalo de nacioj el la jaroj 1913 (post cent jaroj ĝi estis finpretigita okaze de la cent-jariĝo de la batalo. Tie militis komune la prusa, la aŭstria kaj la rusa armeoj kontraŭ Napoleono.

Poste ni promenis kaj trarigardis kelkajn plej gravajn konstruaĵojn (gvide de Josefo Hron) ekzemple la Operdomon, la Universitatan turon, la Novan kaj Malnovan urbodomojn, la preĝejon de Sankta Nikolao ktp. La urbo estas „plena de muziko“ – pro sia konata simfoni-orkestro, pro la komponisto Felix Mendelssohn-Bartholdy, sed ĉefe pro la fama knaba kantĥoro, kiu longajn jarojn agadis

en la preĝejo de skta Thomaso, sub la gvido de Johann Sebastian Bach.

Sed venis tempo forlasi Lepsikon kaj veturi al Herzberg am Harz. La urbo Herzberg estas unu el la tipaj urbetoj de tiu submontara regiono kun pito-

reskaj konstruaĵoj dislokitaj en pura naturo de la arbara valo.

Super la urbocentro sur monteto troviĝas kastelo. Ĝi estas unu el la ne-multaj kasteloj de trabfaka konstrumaniero.

Ekde la 12-a de julio 2006 Herzberg uzadas oficialan kromnomon „La Esperanto-urbo“. Por tio voĉdonis ĉiuj kvar partioj en la Herzberga urbo-parlamento. Poste la urbestro Gerhard Walter ricevis centojn da gratuloj el la tuta mondo.

Malgraŭ, ke ni venis al Herzberg vespere sufiĉe malfrue, ni volonte kunvenis (en granda salono de la hotelo „Zum Pass“ en Sieber) kun la estroj de la ICH (Interkultura Centro Herzberg) Peter Zilvar kaj Zsófia Kóródy. Peter tre ofereme

gvidis nin dum la sabata tago ĝis malfrua vespero kun la brila interpretisto Marek Blahuš.

Ni povis rigardi la naturon de la mez-montaro Harz bedaŭrinde nur el la buso, ĉar la montoj estis kovritaj de nebulo aŭ en nuboj kaj ne tro, sed konstante pluvis.

Sed tio ne estis obstaklo por viziti la monumenton de Joachim Giesner antaŭ la stacidomo. Li estis fervojista eks-estro – meritplena esperantisto en Herzberg.

Li certe ĝojus, aŭdante kanti sian amikon Mirek Smyčka, por kiu li tradukis multajn kantojn (kaj ne nur por li).

En Herzberg estas vere multe por vidi: la monumento – busto de Zamenhof el blanka marmoro (farita

en Ĉinio), staranta sur la fundamento el nigra marmoro (de afrikaj samideanoj), bela granda vitra tabulo kun la vortoj – „estu bonvenaj“ – en multaj lingvoj.

Ankaŭ multaj du-lingvaj inform-skribaĵoj estas videblaj en la tuta urbo, en la parko, apud ŝoseoj.

Kiam ni staris ĉe la Zamenhof-monumento, bedaŭrinde kun pluvombreloj, Mirek Smyčka kantis arion el la opero Nabucco kaj recitis

kaj recitis poemon de Zamenhof „La vojo“. Apude plaŭdis akvo en la interesa ligna konstruaĵo, la malnova akvoelektrejo.

Kaj Karlo Votoček skribis pri tio sian impreson:

„Plej multe al mi plaĉis la simbola kunigo de Esperanto kaj elektra kurento, la pasinteco kun estonteco. Nome tuj apud la monumento de Zamenhof en la centro de la urbo Herzberg troviĝas malgranda akvoelektrejo, kiu uzas la potencon de la loka rojo por produktado de elektro.

Simile kiel la akvo fluas malrapide produktante iom da kurento, ankaŭ nia samideanaro malrapide disvastigas nian ideon de internacia lingvo. Oni povas diri, ke la kvanto de la produktita elektro estas sen-signifa en la skalo de la urbo, tamen ĝi ekzistas. Ankaŭ nian

karan lingvon multaj homoj opinias sensignifa por la mondo, sed ni ĝojas, ke ĝi povas servi almenaŭ al nia malgranda komunumo. Ekmeditu, kiom da afablaj homoj vi ne renkontus, se ne ekzistus Esperanto!“

Karlo tute pravas kaj tion povas atesti ĉiuj niaj samideanoj, kiuj ofte vizitadas diversajn E-renkontiĝojn aŭ kongresojn.

Danke al la buso ni ne devis pied-iri supren al la kastelo, kiu ŝajnis esti sufiĉe alte super la urbo, sed la buso alveturigis nin

nur kelkajn metrojn de la ĉefa pordego. Tie troviĝas „Esperanto muzeo“ – pli trafe dirite „E-kolektejo“. Sekvis trarigardo de salonoj, ankaŭ kie oni povas edziĝi per E-ceremonio, ĉar la urbestro kapablas paroli Esperanton.

Nuntempe estas tie instalita la ekspozicio de ŝtonoj. S-ino Zsófia Kóródy

estas granda kolektantino. Kun ĝojo ni vidis ŝtonojn el diversaj urboj de nia lando, sed ankaŭ de multaj tre foraj landoj. Ni pliriĉigis la kolekton de ŝtonoj: sur ligna tabuleto estas algluita ŝtono el

la monto Kunětická hora ĉe Pardubice kun la bildkarto de tiu monto kaj apude kelkaj informoj pri tiu ĉi monto.

Kaj la buso denove veturigis nin en alian parton de la urbo. Jam de malproksime flirtis sur alta masto la verda flago. Ni haltis ĉe Interkultura Centro

Herzberg, kiu ekestis en la jaro 2003, kiam privata loĝdomo kun bela ĝardeno estis destinita Esperanto-centro. Ni admiris la negrandan domon de ekstere, sed kun interesaj ejoj interne,

plenaĵoj de libroj, broŝuroj, biblioteko, arkivo. Nuntempe ĝi havas diversajn funkciojn, ekzemple sidejo de la regiona E-Societo Sudharco, filio por klerigado kaj kulturo ktp., tio signifas, ke dum la tuta jaro en Herzberg okazadas E-aranĝoj, lingvokursoj, studsesioj ktp.

Ni atente aŭskultis ilian rakontadon kaj poste ni devis enskribi nian nomon en ilian gastlibron.

Laŭ proksima lago oni povas promeni tra aleo de interesaj arboj kaj legi ŝildojn kun indikoj en la germana, la latina kaj en Esperanto.

La gvidantoj Zsófia Kóródy kaj Peter Zilvar vespere prelegis pri la pejzaĝo kaj pri sia laboro, ne mankis lokaj legendoj. Ilia laboro estas laŭdinda kaj iliaj planoj admirindaj.

Sed venis la tempo por adiaŭi kun Herzberg kaj tre afablaj kaj karaj homoj Teresa (estrino de la hotelo) kun sia familio kaj veturi hejmen.

Survoje ni haltis por kvar horoj en Dresden. Kiam nia buso haltis antaŭ la fama muzeo Zwinger, atendis nin niaj geamikoj, la AEH-anoj Kurt kaj Silvia Langer. Ĉar ili jam konas multajn niajn partoprenantojn, estis gaja bonvenigo. Josefo Hron gvidis tra Dresdono la – pli rapide irantajn kaj ni kun bastonoj aŭ sur rulseĝoj estis gvidataj de la geedzoj Langer.

Ni trairis la kortegon de Zwinger kaj faris tiel nomatan malgrandan rondon, ĉe kiu ni admiris belegajn konstruaĵojn. Nia – malrapida 9-nombra grupo finis sian trarigardon en la kafejo, kie ni ĝuis kafon dank' al la geedzoj Langer.

Kaj ĉar la preĝejo Frauenkirche tre entuziasmigis nin, sed nur malmultaj el ni kapablis iri internen, jen ĉi tie pli multaj informoj de Stáňa Nováková:

Sur la loko de mezepoka Maria-preĝejo sur la placo Altmarkt en la koro de la urbo Dresdono ekestis en la jaroj 1726-43 laŭ la plano de Georgo Bähr la plej signifa sakrala konstruaĵo en Germanio. Ĝia dramoplena pasinto estas ligita kun trista historio de la urbo, kiu ĉe la fino de la dua mondmilito fariĝis la „eŭropa Hiroŝimo“.

Kun miloj da homoj fariĝis la preĝejo de Dipatrino ofero de brutala bombardado. La alianca aviadistaro atakis la 13-an de februaro 1945 Dresdono kaj alŝutis iliajn stratojn per tunoj da pereigaj bomboj, post kiuj restis el la majstraj barokaj konstruaĵoj nur rubaĵoj. La preĝejo travivis flug-atakon, sed ĝia stabileco estis senteble malfortigita kaj la konstruaĵo post du tagoj disfalis.

Pli ol kvardek jarojn la ruinoj memorigis pri teruroj de la milito. Sinsekve estis ĉi tie masonita altaro kaj la monteto priplantita per rozoj. En la okdekaj jaroj ĉi tie amasiĝadis junaj homoj kun kandeloj, kiuj ne konsentis kun la komunisma reĝimo. La restaĵo de la templo fariĝis simbolo de la movado pri libereco per la formo de neperforta protesto.

Fine de la okdekaj jaroj komenciĝis agado por denova konstruado de la preĝejo. La loĝantoj kolektis ĉiujn restaĵojn de la konstruaĵo, la ŝtonojn ili zorgeme signis per numeroj kaj ebligis tiel komenci kompletan precizan rekonstruon.

Por ĝi kolektis monon homoj el dudek landoj de la mondo kaj tiel ili komune kontribuis per du trionoj de la bezona sumo 180 milionoj da eŭroj. Parto de la sumo ekzemple devenis de la vendado de horloĝetoj ornamitaj per ŝtonetoj de preĝej-rubaĵo. Kontribuis ankaŭ la german-usona biologo Günter Blobel, kiu dediĉis por la rekonstruo la tutan sumon de sia Nobel-premio en la biologi-fako. La originaj ŝtonblokoj estis uzitaj en novan konstruaĵon kaj eblis rimarki la kontraston de ili kun la hela masonaĵo. La rekonstruado estis sukcese finita en la jaro 2005.

La nova kruco sur la kupolo estis financita de donacoj de britaj religianoj inkluzive la reĝan familion. Ĝin elforĝis Alan Smith, kies patro estis piloto de RAF; en februaro 1945 li bombardis la urbon Dresden.

La alteco de la preĝejo estas 91,23 metroj inkluzive la krucon. La sonorilejo havas ok sonorilojn, ĉiu havas sian nomon kaj sian neŝanĝeblan sonon. La sonorilo nomata Maria sonoris jam en la jaroj 1734 – 1925 kaj en la

jaro 1998 ĝi revenis en Dresdenon. Ceteraj sep sonoriloj estis nove fanditaj. La sonorilo Jesaja estis ornamita de artisto Christoph Feuerstein por memorigo de la 11-a de septembro 2001, kiam en Nov-Jorko estis ruinigitaj turoj WTC per teroristaj aviad-atakoj.

La buso alvenis. Ni adiaŭis kaj dankis al la geamikoj Langer kaj laŭ orde ni alveturis hejmen. Niaj 43 partoprenantoj estis el ĉiuj anguloj de nia lando, do ni esperas, ke ankaŭ ili bone revenis hejmen.

Kio estis malbona? Eble nur la vetero. (Neniuj plendoj dume venis).

Jen nia komuna foto:

Kompilis: J.Rýznarová, J.Drahotová, K.Votoček, S.Nováková.

Fotoj: J.Hron, B.Nohelová, P.Nechvíle,
Zd.Doubravová, P.Dvořák, J.Rýznarová

La 65-a IFEF-kongreso

Temo de la kongreso:

La rolo de la fervoj en la disvolviĝo de la moderna mondo.

Ĝi okazis en la sudokcidenta parto de Francio de la 4-a ĝis la 11-a de majo 2013 en *Artigues près Bordeaux* (Artigues ĉe Bordoza). Samtempe kongresis UFE (Unuiĝo Franca por Esperanto). Esperanto harmonie kunigis la du asociojn. La aranĝojn partoprenis pli ol 250 geesperantistoj el 17 landoj. Al la kunorganizado multe helpis la ĝirondia Esperanto-grupo, kies prezidanto estas Bernard Sarlandie. Pri altkvalitaj kulturaj programeroj, en kiuj rolis ĉiuj grupanoj, zorgis precipe Marcelo Redoulez kun Claudine Pomirrol. Jam la nekutima interkona vespero donis imagon pri io eksterordinara. Kaj tiel efektive estis dum ĉiuj vesperaj kulturaj programeroj. Multaj surprizoj atendis nin. Al interkoniĝo kontribuis per akordiona muzikado kaj E-kantoj la konata franca esperantisto FAMO.

En la dimanĉa solena inaŭguro salutis nin la vicprezidanto de la ĝenerala konsilio Jean-Marie Darman. La bonvenigon de la ĉeestantoj komencis la prezidantino de LKK (Loka Kongresa Komitato) Sylviane Lafargue. Salutis nin Rodica Todor – la prezidantino de IFEF, Claude

Nourmont – la vicprezidantino de UEA, Bernard Sarlandie – la prezidanto de ĝirondia E-grupo, Stefan Mac Gill nome de ILEI. Sekvis kantado de la E-himno kun akordiona akompano de FAMO.

Post la paŭzo komenciĝis salutado de ĉiuj reprezentantoj de ĉeestantaj landaj asocioj, kaj oni legis ret-alvenintajn bondezirojn de gravaj organizaĵoj kaj unuopuloj. Inter tiuj estis ankaŭ Probal Dasgupta la prezidanto de UEA.

Antaŭ la fino Rodica Todor honorigis kaj transdonis diplomojn al Jeannine Daguin, Bernard Sarlandie kaj Marcelo Redoulez pro ilia meritplena laboro

por Esperanto. Post la tradicia komuna fotado ĉiuj estis invititaj al aperitivo okazanta antaŭ la restoracio. Sunbrilo aperis sur ĉiuj vizaĝoj.

Dum la semajno okazis fakaj prelegoj, komitat-kunsidoj, diversaj labor-kunvenoj, oni pritraktis movadajn aferojn, prezentis novaĵojn el fervoja mondo. Kundiskutis la terminologia komisiono, okazis ILEI-sesio pri la projekto de E-kurso ne nur por fervojistoj. Tre allogaj estis la prezentoj de la venontaj IFEF-kongreso en Italio

kaj tiu de UEA en 2015 en la franca Lillo. Oni spektis filmon pri Esperanto kaj mallongan humuran desegno-filmeton “La bariergvardistino”. Daniel Moirand tre lerte rakontis pri “Mil kaj unu noktoj”. Stefan Mac Gill prelegis pri “Rolo de la fervojo en moderna mondo”, Michel Lafosse tre kompetente kaj detale prelegis pri “Bordoza tramo”. Lia prelego kompletigis antaŭan viziton de kelkaj interesuloj al la tram-prizorgejo. Ili konstatis grandan similecon kun trajn-riparejo.

Robert Combes kun sia edzino prezentis bildojn pri la konstruado de la “Viadukto des Fades”, nuntempe jam ne funkcianta. Mireille Grosjean parolis pri “Japanaj trajnoj”, Andrej Grigorjev el Krasnojarsk pri “Siberia fervojista sindikato”, Pjer Buvje pri la “Unua libro kaj la Bona Lingvo”, Marcelo Redoulez pri “Bordoza

Maskeronoj”. Bone funkciis libroservo, okazis ekumena Diservo. La prezidanto de la ĝirondia E-klubo Bernard Sarlandie kontaktis ĵurnalistojn kaj oni aperigis artikolojn pri Esperanto. Aperis tri numeroj de kongresa bulteno. Estis reelektita la ĝisnuna estraro por trijara periodo. Ankaŭ UFE elektis kaj prezentis novan estraron kaj pridiskutis siajn movadajn aferojn.

Al la agrabla fina posttagmezo kontribuis la muzikgrupo “Maragane” instruante gaskonajn dancojn. Alian tagon same entuziasme instruis kanton Ankie kaj Nanne – la duopo el Kajto. Ambaŭ grupoj prezentis vesperan koncerton. Ili plezurigis la ĉeestantojn – pri tio atestis longaj varmaj aplaŭdoj.

En la aliaj vesperoj temis pri lirikaĵoj de Morine Stride kaj plaĉaj kantoj kun pian-akompano de Isabelle. Tre amuzan spektaklon “La sekreto de la magia trajneto” prezentis la kanta kaj teatra trupo “La Kompanoj” de Esperanto-Ĝirondio. Ĝi estis speciale kreita por la fervojista kongreso. Bankedo plensatigis ĉiujn, kiuj partoprenis ĝin. Tripersona fervojista orkestro dancigis kelkajn ĉeestantojn. Al la internacia vespero kontribuis la ĉeestantoj per kantoj, poemoj, mallongaj rakontoj kaj muzikado.

Okazis pluraj duontagaj ekskursoj, dum kiuj ni vizitis (per piede aŭ el panorama buso) la belan urbon Bordoza. Alia interesa vizito gvidis nin al la

rava mezepoka urbeto *Saint Emilion* (Sankta Emiliono) situanta en la koro de la bordoza vitejo. Ĝi estas konata ĉefe pro bona ruĝa vino, kiun ni ĉe la fino de la vizito gustumis. Alia tiea specialaĵo por frandemuloj estas makaronoj. Nu, la urbeto riĉas je historio. La plej interesa malkovro por ni estis vizito de la plej vasta monolita preĝejo en Eŭropo. Aliaj ekskursantoj partoprenis viziton al la Citadelo de Blajo.

Marde la tuttaga ekskurso kondukis nin al Arkaŝono. Tie ni surgrimpis la dunon *Pilat* por spekti vastan ĉirkaŭaĵon – unuflanke arbaron, aliflanke maron. La sablo estas tre fajna. Ŝippromenado tra la arkaŝona golfeto ebligis vidi la dunon de alia flanko. Ĝi longas 2,7 kilometrojn kaj altas pli ol 100 metrojn super la marnivelo. Bonege ni tagmanĝis en loka restoracio.

Alia tuttaga ekskurso vizitigis al partoprenantoj la subĉielan landezian vilaĝon Markvezo. Ambaŭ ekskursoj estis riĉenhavaj kaj ĉiuj partoprenantoj estis tre kontentaj.

Post la solena fermo kaj transdono de la kongresa flago la fama koruso

“Interkant” prezentis tre interesan spektaklon pri la opero Carmen (Karmen) sub la gvido de Franjo Lévèque.

La postkongresa ekskurso kondukis nin al *Pauillac* (Pojako), kie ni iom aventureme enŝipiĝis por atingi la insuleton *Patiras* (Patiraso). Tie ni ekologie tagmanĝis laŭ nekutima maniero – sen manĝilaro. (Tiamaniere estas ŝparata 40 litroj da akvo por persono). Ĉio bongustis. Al bonhumoro kontribuis Kajto.

Konklude: ambaŭ kongresoj estis tre sukcesaj kaj oni havis okazon ekkoni novajn samideanojn. Alia pozitiva afero estas, ke kelkaj esperantistoj membriĝis al IFEF kaj estis akceptita nova landa fervojista asocio el Kubo. Pro tre alloga prezento fare de italoj kelkaj entuziasmoj (ne fervojistoj) jam aliĝis al la venonta IFEF-kongreso okazonta en la itala urbeto *San Benedetto del Tronto* situanta 300 km sude de *Bologna*. Aliĝu ankaŭ vi, ĉar la italoj garantias belan sunan veteron kaj buntan programon!

Ni ĝuis tre agrablan semajnon enhavantan riĉan programon, interesajn kulturajn programerojn sukcesplene preparitajn de lokaj geesperantistoj. Grandan dankon al ili.

Liba Gabalda

Rondeto Ŝumperk salutas vin

Spite de la malbona veterprognozo la renkontiĝo de Esperanto-rondeto

Ŝumperk okazis en la moravia urbeto Velké Losiny la 18.5.2013.

El dek urboj alveturis 25 geesperantistoj kun infanoj, inter ili du personoj el la grupo Ementál Praha. El nia ER ĉeestis Jana Křížková kaj Ilona Bauerová, la klubon el Svitavy reprezentis Libuše Dvořáková kaj Marie Minářová.

Promenante el Rapotín ni iris tra bela naturo en parkon ĉe la kastelo Velké Losiny. Tie bonvenigis nin Kvido Janík kaj tuj ni estis ornamitaj per verda rubandeto. Komune ni atingis la lokon, kie Josef Otta kaj Michal Sivák, la

esperantistoj, kiuj mortis antaŭ multaj jaroj, plantis 28.5.1967 Esperanto-arbon, kiu nomiĝas „kanada cugo“.

Nove estis senvualigita ĝia memortabulo kaj poste s-anino Vlachová deklamis poemon pri la naturo kaj s-ano Plášek ripetis ĝin Esperante. En libera tempo ni promenis ĉirkaŭ lago en bela kastela parko, admiris florojn, fotis nin ĉe floritaj rododendronoj kaj sur eta ponteto, trarigardis termalan banlokon kun kuracaj fontoj kaj aĉetis suvenirojn en la fabriko, kie oni produktas mane faratan paperon.

En bela restoracio anoj de diversaj E-rondetoj informis ĉiujn pri sia agado, pri preparataj kunsidoj kaj solenaj renkontiĝoj. Bongustajn tagmanĝojn kompletigis donacitaj dolĉaĵoj preparitaj de s-ino Janíková. Dankon al ŝi! Ili tre bongustis! Plua donaco atendis nin ĉiujn! Manfarita leterpapero kun verda surskribaĵo, supre: „Rondeto Ŝumperk salutas vin“! Kaj sube: „Revenu venontjare“! Sprita surprizo, ĉu ne?

Por amika etoso ludis la muzikanto Vojtěch Slavíček konatajn melodiojn. Ankaŭ tombolo kaj komuna kantado kontribuis al la bona harmonio. „Ŝumperkanoj“ meritas veran laŭdon por zorgeme preparita renkontiĝo“!

Jana Křížková kaj Libuše Dvořáková

Kaj denove – direkten al Ratíškovice

Miaj E-gelearnantoj (skribas ilia gvidantino el la urbo Česká Třebová) denove vizitis siajn infanajn geamikoj en la moravia urbeto Ratíškovice. Tie ilin gvidas instruistino Jana Melichárková. Bedaŭrinde veturis kun mi nur du knabinoj kaj tri knaboj. Por ni estis preparita bunta programo, kvankam la vetero ne estis favora. Per buso ni veturis kun la infanoj el Ratíškovice al Milotice en la kastelon, sed tie ni unue vizitis pruntejon de tiutempaj kostumoj. Sed la infanoj povis kostumojn ne nur admiri, sed ankaŭ surmeti ilin kaj vidi sin en la spegulo; ilia entuziasmo estis senfina. Knabinoj en krinolinoj kun ventumiloj kaj la knaboj kiel nobeloj el la 17-a jarcento – ĉiuj volis foti sin por hejme tion montri al la gepatroj.

Poste ni vizitis la kastelon, kie la ĉambroj estis aranĝitaj tiel, kvazaŭ tie ankoraŭ loĝus la posedantoj el la gento Seiler-Aspang.

Sekvis regiona ekspozicio kaj prezento de diversaj metioj, kiujn la infanoj provis fari: pentri sur la vitron kaj lignon, teksti, mueli maizan farunon ktp. La infanoj ekkonis ankaŭ malfacilaĵojn ĉe la movo de „drezino“, kiun ili provis treni per propraj fortoj. Pluan tagon la infanoj konkursis en la lernejo en diversaj ludoj,

scenetoj, en diversaj E-taskoj, sed estis videbla, ke la infanoj el Ratiškovice konas Esperanton pli bone ol la niaj.

Zdenka Novotná

Venu decembre al brazila “BONA ESPERO”

Ludoviko Zamenhof, kiu multan tempon el sia vivo pasigis ĉe la lumo de kandeloj, vekigis sub la ruĝa ĉielo de matena krepusko.

La suno, rapide leviĝanta, malfermas antaŭ liaj okuloj mirindan pejzaĝon de la brazila savano; la virga naturo en 360 gradoj de la horizonto. La kreinto-Zamenhof rigardas, el sia monumento unika en la mondo, direkte al la majesta Monto Baleno, videbla detale en la kristale pura aero. Ĝi ne ŝajnas altega, malgraŭ sia alteco de preskaŭ 1600 metrojn, ĉar Bona Espero situas 1300 metrojn super la marnivelo. Sed sur la 14-a paralelo de la suda hemisfero. Jen la sekreto de ĝia milda klimato, pro kiu la tuta regiono ŝuldas sian nomon Alta Paradizo.

Ĉiumatene mi kutimas saluti la Majstron kaj tuj kuras al la lago, por gimnastiki kaj naĝi. La lago ricevas sian akvon el la abunda fonto. Ĝi estas pumpata supren al la sidejo Bona Espero per la antikva metodo sen uzo de energio. Tiu kurioza vidindaĵo estas nomata „ŝafoproto”.

De la lago mi rekuras al la manĝejo, alarmite de sonorilo. Ĝi sonas kvarfoje tage: je la 8-a, 12-a, 15-a kaj 19-a horoj. La menuo estas kutime vegetarana kaj sin baziĝas sur la propra, centprocente ekologia legomejo, kiu funkcias la tutan jaron. Sed ne ekzistas malpermeso pri viando. Oni povas bonguste viandumi en restoracioj de la proksima urbeto Alto Paraiso.

Laŭvole kaj daŭre ĉiu rajtas kompletigi sian menuon per fruktoj, plukeblaj rekte de arboj. Oranĝoj, citronoj, bananoj estas fruktoj konstantaj, aliaj aperas laŭ siaj

natursezonoj: ĵabutikaboj, pitangoj, moruoj, guaranoj, avokadoj, gujavoj, gravioloj ktp. Gigantaj jakvoj kaj bongustegaj mangoj komenciĝas maturiĝi en decembro. Tiu monato estas aparte interesa. Tiam la savano transiras definitive de la seka sezono al la pluvo. Interesa observokampo por naturamantoj. Renaskiĝas la indiĝena flaŭro, kiu dum la tuta duonjaro transvivis sen eĉ guto da pluvo.

Vekas min bruego de... ne tiu de aŭtomobiloj, sed de birdoj, vekiĝintaj pli frue. Amaso de etaj kolibroj, kriemaj papagoj, grandbekaj tukanoj kaj aliaj birdoj, sennomaj por mi, ignoranto pri ornitologio. Rapide subiranta suno, bildigas la tutan ĉielon per fascina spektaklo de multkolora abstrakta pentroarto.

Tiam mi pensas: La belo estas vere sentebla, kiam oni povas ĝin dividi kun aliaj homoj. Kaj mi aŭdas: Do dividu ĝin. Venigu esperantistojn ne plu por volontule labori, sed por ripozi en mirinda naturo. Tiel diras Ursula kaj Giuseppe Grattapaglia, kiuj jam preskaŭ 40 jarojn voluntulas en Bona Espero, senlace kaj senenue.

Bona Espero eniras la fazon de restrukturiĝo. Dum la pasintaj 55 jaroj ĝia ĉefa celo estis edukado de infanoj kondamnitaj al analfabeteco. Dume okazis en Brazilo granda progreso sur la kampo de edukado. Tio ebligas al Bona Espero turni sian atenton al aliaj statutaj celoj. Venis la tempo transformi ĝin en internacian Esperantan Kulturcentron.

Bona Espero ne intencas rezigni pri infanoj, ĉar sen ili ĝi ne estas imagebla. Sed oni prenas malgrandulojn de 5 ĝis 8 jaroj, kiuj estas pli efike edukeblaj. Same neimagebla estas Bona Espero sen esperantistoj, sed nun oni ne devas varbi volontulojn por longa estado, sed ĉiujn aliajn, kiuj volas fari mallongan viziton.

La nova celo estas, ke Bona Espero fariĝu vivanta peco de Esperantujo. En la tuta mondo ne ekzistas simila fenomeno. Jen la proprietaĵo de la Esperanto-movado leĝe konfirmita, kun surfaco de 10 kvadrataj kilometroj, kun kompleta infrastrukturo kaj moderne ekipitaj konstruaĵoj, en la belega naturo. Esperantistoj, venu decembre por ripozi en tiu mistera mondangulo. Kaj festi Kristnaskon kune kun Ursula kaj Giuseppe Grattapaglia, kiuj en 1973, do ekzakte antaŭ 40 jaroj unuafoje metis siajn piedojn sur la promesitan teron... La festego estos neimagebla!

Estas du vojaĝvariantoj de la 6.12.2013 – 5.01.2014 kvarsemajna aŭ dum 20.12.2013 – 5.01.2014 – dusemajna. Krom Bona ESPERO eblas viziti Sao Paulo, la ĉefurbon Brasilia kaj Rio de Janeiro. En Bona ESPERO dum la tuta tempo mi gvidos Festivalon de miaj Esperanto – filmoj, pri kiuj ni diskutos. Vojaĝu kun ni – aliĝu ĉe Esperantotur en Bydgoszcz, Pollando.
Roman Dobrzyński

SUDA AMERIKO BRAZILIO Bona Espero !	06.12.2013 -05.01.2014	Varsovio -Sao Paulo-Brasilia-BONA ESPERO kun Filma Festivalo de red. Roman Dobrzyński - Rio de Janeiro- Varsovio Prezo: ✈️🎫 300 EUR + monata restado de 500 USD ➔ de 1600 USD
SUDA AMERIKO BRAZILIO Bona Espero !	20.12.2013 -05.01.2014	Varsovio -Sao Paulo-Brasilia-BONA ESPERO kun Filma Festivalo de red. Roman Dobrzyński - Rio de Janeiro- Varsovio Prezo: ✈️🎫 300 EUR + dusemajna restado de 300 USD ➔ de 1600 USD

En la aranĝoj povas partopreni ĉiu, kiu estas interesita. Ĉiujn pagojn sendu al la banka konto de Internacia Centro pri Kulturo kaj Turismo en Bydgoszcz: Bank Pocztowy S.A. O/Bydgoszcz n-ro de la konto: PL80 1320 1117 2034 0100 2000 0001, SWIFT, kodoPOCZPLP4. Internacia Klubo "Esperantotur"- Internacia Centro pri Kulturo kaj Turismo, str. M.Sklodowskiej-Curie 10, PL-85-094 Bydgoszcz, Pollando, tel./fakso: (+48 52)3461151, info@esperanto.bydgoszcz.eu

rete: esperanto-turismo@wp.pl, andreo@rubikon.net.pl.

Koncize: Esperanto kaj muzoj

En la Esperanto-muzeo Svitavy estis inaŭgurita la nova ekspozicio de la 8-a de junio 2013. Ĝia temo estas: Esperanto kaj muzoj. La ekspozicio prezentas arton de ĉefaj kaj eksterlandaj esperantistoj en diversaj fakoj.

Por la partoprenantoj estis preparita ankaŭ akompana kultura programo. La ekspozicio estas vizitebla ĝis la majo 2014.

Aŭtunaj Skokovy

La aŭtuna restado – la lingva seminario – en la ŝatata pensiono Espero en Skokovy okazos de la 16-a ĝis la 22-a de septembro 2013. Aliĝiloj ĉe J. Drahotová, Sadová 745/36, 293 01 Mladá Boleslav, tel. 720 652 320, aŭ retpoŝte: drahotova@esperanto.cz .

Jubilea solenaĵo

okazos omaĝe al 5 jaroj de E-muzeo kaj 80 jaroj de Esperanto en Svitavy la 27.-29.9.2013. Estas preparita riĉa kultura programo. Aliĝoj kaj pliaj informoj: Esperanto-muzeo, nám.Míru 81/1, CZ-568 02 Svitavy, retpoŝto: svitavy@esperanto.cz .

Kastelo Bartošovice

La 2-an Internacian Esperanto-Lernejon en la kastelo Bartošovice (20 kilometroj de la urbo Ostrava) vi povos partopreni de 16.-20.10.2013. La aliĝilo troviĝas en la paĝo www.verdastacio.wix.com/lernejo

La konferenco ĈEA en Nymburk

okazos de 25.-28.10.2013. Pri la aliĝilo skribu al Ing. Vratislav Hirš, Ruprechtov 117, 683 04 Drnovice aŭ: vhirsx@email.cz

Ne forgesu aliĝi ĝis 15.9.2013 !

Eta enketo:

En la monataj numeroj de Informilo kaj Antaŭen havas niaj legantoj grandan elekton de artikoloj. Post longa tempo de la lasta enketo niaj redaktoroj

dezirus denove scii, kiuj artikoloj plej multe interesas niajn legantojn; ĉu la bunteco estas sufiĉa, aŭ ili volus ankaŭ legi ian daŭrigatan romanon, aŭ pli multajn informojn pri problemoj de lingvistiko, aŭ pli volonte ion pli por amuza bonhumoro.

Per retroŝto ne estas problemo skribi 2-3 liniojn, ĉu? Per normala poŝto estas necesa la poŝtmarko. Antaŭdankon al Vi por la respondo kaj por Via kunlaboro. red.

Tristaj anoncoj:

MUDr. Elena Vrábelová el la slovakaj urbo Martin (*1935) forpasis en junio. Bedaŭrinde ni ne plu scias pri ŝi. En la redakcion nur revenis la koverta kun Informilo kun la noto „mortis“.

Eliška Kunertová, esperantistino el Lanškroun mortis la 20.7.2013 en la 80-a jaraĝo.

Květa Strýhalová el Hradec Králové mortis la 6.7.2013 en la 90-a jaraĝo. Ŝi ofte partoprenadis en diversaj E-renkontiĝoj, plej ofte dum la seminarioj en Skokovy, kie ŝi gvidis jagon.

Karaj amikinoj, ni ne forgesos vin. Honoron al viaj memoroj ! red.

INFORMILO – monata gazeto por esperantistoj-handikapuloj + suplemento **ANTAŬEN**

Eldonas AEH – Asocio de esperantistoj-handikapuloj

Redaktoroj: J. Kosnar, J. Rýznarová, L. Srbová

Adreso: Svaz zdravotně postižených esperantistů, Na Okrouhlíku 953/21,
530 03 PARDUBICE, CZ tel. **466 611 941** SKYPE : jary_esperanto

e-mail: aeh-ikeh@volny.cz interreto: www.volny.cz/aeh-ikeh

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, číslo účtu AEH **192150088**, kód banky **0300**

Při platbách vždy uveďte vaše členské číslo (nad vaší adresou) jako variabilní symbol!

Roční předplatné časopisu Informilo= 200,-Kč, příspěvek svazu dobrovolný.

La jarabono de Informilo 15 €. Kodoĉe UEA : aehk-z

La redakcio ne ĉiam havas la saman opinion kiel la aŭtoroj de la artikoloj.